

a nemôže byť dokiaľ vklad nebol prihlásený k súpisu, vôbec vyplatený (čl. 10 vlád. nar. č. 110/1919 Sb. z. a n.), keď však bol prihlásený (čl. 10 vlád. nar. č. 110/1919 Sb. z. a n.), smie byť vyplatený len do 70% prípadne 85% podľa stavu dňa 1. marca 1919 (vl. nar. č. 285/1919 a 488/1919 Sb. z. a n.).

Za takých okolností nemožno vo veci meritorne rozhodnúť, bolo treba napadnutý rozsudok rozviazať a odvolaciemu súdu uložiť, aby vo veci ďalej pokračoval, skutkový stav náležite zistil a potom tak vo veci samej, ako aj v otázke znášania útrat všetkých troch stolíc znova rozhodol.

Čís. 16264.

Trvalý pokles práce, pre ktorý môže byť zamestnanci štátnych železníc daní podľa § 116 lit. a) služebného poriadku do dočasnej výslužby, nemusí nastať práve v tom obore služby, v ktorom bol zamestnanec naposledy činný.

Výber zamestnancov, ktorých treba pre trvalý pokles práce dať do dočasnej výslužby, prislúcha železničnej správe a nemôže byť súdom preskúmaný.

(Rozh. z 30. júna 1937, Rv III 271/37.)

Žalobník — radca štátnych železníc — bol dekrétom riaditeľstva štátnych železníc v B. preložený do dočasnej výslužby podľa § 116, lit. a), služebného poriadku pre zamestnancov čs. štátnych železníc. Rozklad žalobníka proti tomuto dekrétu bol ministerstvom železníc zamietnutý. Žalobník domáhal sa žalobou na Čsl. štáte (železničnej správe) zrušenia preloženia do dočasnej výslužby a platenia — až do novej úpravy jeho služebného pomeru — rozdielu medzi jeho aktívnymi požitkami a vyplácaným výslužným, tvrdiac, že pravým dôvodom jeho dania do dočasnej výslužby nebola jeho postrádateľnosť v dôsledku organizačných zmien v úrade alebo trvalý pokles práce (§ 116, lit. a) služ. por.), lebo v obore, v ktorom bol žalobník zamestnaný, ani organizačné zmeny, ani trvalý pokles práce nenastaly.

Nižšie súdy žalobu zamietly, Najvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol.

Dôvody:

Spor musí se obmezit na dôvod, ktorého užila železniční správa proti žalobci pro přeložení do dočasné výslužby, a tímto důvodom je postrádatelnost pro trvalý pokles práce — § 116 a) služ. řádu.

Zcela mimo skutkový podklad tohoto důvodu jde tvrzení žalobcovo, že pravým důvodem k jeho přeložení do dočasné výslužby byl pokles jeho smyslových schopností a vyšší věk, proto neleží posuzování těchto okolností v dosahu tohoto sporu a právem se odvolací soud jimi nezabýval.

Mylný je názor dovolací žádosti, že by dráha, dává-li zaměstnance do pense pro trvalý pokles práce, musila dokázati, že takový pokles práce nastal právě v tom oboru, v kterém byl zaměstnanec posledně zaměstnán. Názor ten nemá opory ani v doslovu, ani ve smyslu ustanovení písm. a) § 116 služ. řádu, neboť tento předpis nerozeznává, zda pokles práce nastal v celém podniku či v některém jeho odvětví, a účelem předpisu je vyloučení z činné služby zaměstnance, pro které práce není.

V otázce výběru zaměstnanců, kteří mají býti pokládáni služebně za zbytečné, nelze zaměstnavatele, dráhu, omezovati, neboť služební řád — zejména § 116, písm. a) — v té příčině neobsahuje žádných směrnic pro železniční správu, naopak z ustanovení § 29 služ. ř., že rozmístění zaměstnanců v podniku a přidělení jim práce je služebním právem železniční správy, a z úvahy, že posouzení postradatelnosti tkví tak hluboko v celkové organisaci železniční služby, jejích různých odborech a odpovědnosti železniční správy za správný provoz a rozvoj podniku, plyne, že s tímto právním stavem a povahou železniční služby nelze srovnati možnost, aby se soud pouštěl do přezkoumávání této otázky.

Čerpáti důvody pro volnost či omezení zaměstnavatele — dráhy — pro výběr postradatelných zaměstnanců z ustanovení § 115, písm. e) služ. řádu není arci případné, protože skutkový podklad trvalého vyloučení zaměstnanců z činné železniční služby podle písm. e) § 115 — žádá-li toho služební zájem, aby zaměstnanec byl odstraněn ze služby — se liší od dočasného přeložení do výslužby podle písm. a) § 116 služ. ř., kde důvodem je toliko dočasná postradatelnost v činné službě.

Čís. 16265.

V návrhu na povolení exekuce proti zemědělcům po zahájení zemědělského vyrovnacího řízení musí vymáhající věřitel tvrditi a dokázati (§ 55, odst. 2, ex. ř.), že a proč nepřekáží ustanovení §§ 9 a 21 vlád. nař. č. 76/1936 v doslovu vlád. nař. č. 259/1936 a č. 13/1937 Sb. z. a n. povolení exekuce, třebaže by vymáhaná pohledávka nebyla dotčena zemědělským vyrovnáním (§ 13, odst. 1, vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 27. srpna 1937, R I 634/37.)

Vymáhající věřitelka Městská spořitelna v Ž. navrhla proti povinné, o jejímž jmění bylo zahájeno zemědělské vyrovnací řízení, povolení exekuce vnučenou dražbou ideální polovice nemovitosti ve vložce č. 15 kat. území L. patřící povinné, k vymožení vykonatelných zadrželých kapitálových a úrokových splátek ve výši 9.489 Kč s přísl. z pohledávky 50.000 Kč, hypotekárně zajištěné na uvedené polovici reality, za dobu od 1. července 1934 do 31. prosince 1936, a to přístupem k dražebnímu řízení pod E 1331/36. Prvým soud uznal podle návrhu. Rekursní soud zamítl návrh. Důvody: O jmění povinné bylo usnesením krajského soudu v Ch. ze dne 7. prosince 1936 pod Kv 298/36 zahájeno